

گفتار بیست و ششم:

پارادوکس مجاهدین
خلق و آمریکا

فصل اول:

ظهور مشکلات سازمان در آمریکا

□ اطلاعیه آمریکا درباره سازمان‌های تروریستی

وزارت امور خارجه آمریکا در روز ۷ اکتبر ۱۶/۱۹۹۷ مه‌ماه ۱۳۷۶ سازمان مجاهدین خلق و ۲۹ سازمان و گروه خارجی دیگر را رسماً به عنوان «سازمان‌های تروریستی» اعلام نمود. خانم مادلین آلبرایت وزیر امور خارجه وقت آمریکا، طی اظهاراتی به خبرنگاران، ضمن اعلام ۳۰ سازمان خارجی به عنوان سازمان‌های تروریستی، تصمیمات متخذه از سوی دولت آمریکا علیه این سازمان را نیز تشریح کرد. به دنبال این اعلام، آمریکا اقدامات قانونی علیه این سازمان را آغاز نمود.

«قانون ضد تروریسم» که در سال ۱۹۹۶ به تصویب کنگره آمریکا رسید و تهیه این فهرست نیز بر اساس آن انجام شد، پرداخت پول یا هر نوع کمک مادی دیگر به هر یک از این ۳۰ گروه را غیرقانونی اعلام کرده است. این قانون هر کس را که در داخل آمریکا به سر می‌برد یا مشمول مقررات آمریکا قرار دارد، شامل می‌شود. خانم آلبرایت، هنگام اعلام فهرست گروه‌ها و سازمان‌های تروریستی گفت:

پیام ما به هر کس که به قصد جمع‌آوری پول برای یک سازمان تروریستی به کشور ما می‌آید، این است که چنین کاری با خطر زندان همراه است... پیام ما به هر کسی که بخشی از یک سازمان تروریستی است و می‌خواهد وارد آمریکا شود، این است که انتظار نداشته باشد کسی از آنها استقبال کند. ما می‌دانیم [که] برخی از این گروه‌ها و سازمان‌ها ممکن است به دادگاه شکایت کنند. قانون چنین فرصتی را در اختیار آنها قرار می‌دهد... ما یقین داریم [که] فهرست تهیه شده کاملاً قابل توجیه است.

سازمان، به دنبال این اطلاعات، بیانیه‌ای را در واشنگتن دی. سی انتشار داد که محور اصلی و عمده آن، متهم ساختن آمریکا به سازش با جمهوری اسلامی ایران بود. سازمان در این بیانیه، اقدام آمریکا در تروریست شناختن خود را «ادامه سیاستی که با اجرای ایران گیت به عنوان بخشی از معاملات پنهانی با دیکتاتوری تروریستی - مذهبی حاکم بر ایران آغاز شده [است]» تبیین نمود. مجاهدین خلق جمع‌آوری پول در آمریکا را حاشا کردند و تهدید نمودند که «از طریق مجاری مناسب قانونی و قضایی در آمریکا، علیه این اتهام تروریستی» اقدام خواهند کرد.

بر اساس قانون مصوب کنگره و تصمیم وزارت خارجه آمریکا، هر کس که هر مقدار پولی - پس از ۸ اکتبر ۱۷/۹۷ مهر ۷۶ - به مجاهدین خلق پرداخت کند، مشمول جریمه‌ای بالغ بر ده سال حبس می‌گردد. در ضمن، اعضای سازمان مزبور که در خارج از آمریکا به سر می‌برند، نمی‌توانستند ویزای ورود به آمریکا را دریافت نمایند. وزارت خزانه‌داری آمریکا اعلام کرد که فهرستی نیز از «نام‌های پوششی»، که بسیاری از این سازمان‌ها برای جمع‌آوری یا هزینه کردن پول از آنها استفاده می‌کردند، تهیه کرده و در اختیار بانک‌های آمریکا گذارده است. نام‌های پوششی گروه رجوی در ذیل گزارش وزارت امور خارجه آمریکا بدین قرارند:

- انجمن دانشجویان مسلمان ایرانی

- شورای ملی مقاومت

- ارتش آزادی بخش ملی ایران

- سازمان مجاهدین خلق ایران.^۱

اغلب گروه‌های ۳۰ گانه تروریستی، دفتری در آمریکا ندارند؛ و در این میان سازمان یک استثناست که دفتر نمایندگی رسمی آن در ساختمان باشگاه مطبوعات، در خیابان ۱۴ واشنگتن دی. سی است. طبق اظهارات یک مقام اداره مهاجرت و تابعیت، آن دسته از افراد سازمان که اقامتشان در آمریکا صورت قانونی دارد، چنانچه مرتکب اقدامات تروریستی شوند یا به جمع‌آوری اعانه بپردازند و یا در صد

۱. برخی از «نام‌های پوششی» سازمان که در این لیست نیامده است، عبارت‌اند از: جامعه ایرانیان در ویرجینیا، مدرسه فارسی زبان مهر ایران، اکس کامپیوتر کورپوریشن، آمریکن لیدینگ تکنولوژی، فینیکس توراندتراول و... (ایران بریف، ۸ سپتامبر ۱۹۹۷).

عضوگیری افراد جدید برای سازمان برآیند، اخراج خواهند شد.^۱

□ بررسی موردی فعالیت‌های یک انجمن خیریه وابسته به سازمان

در فصل‌های پیشین، نحوه جمع‌آوری پول و پوشش‌ها و محمل‌های مختلفی که برای این امر تمهید می‌شده، بررسی شده است. در اینجا با توجه به ممنوعیت فعالیت سازمان‌ها و انجمن‌های پوششی توسط مقامات برخی از کشورهای غربی - به خصوص در ایالات متحده آمریکا - یکی از این انجمن‌ها در انگلیس آنالیز شده و شبهات مطرح شده پیرامون آن بررسی می‌گردد.

افرادی تحت پوشش انجمنی با نام Iran Aid در کمبریج انگلیس به فعالیت می‌پرداختند. داوطلبانی که برای این انجمن کار می‌کردند، مدعی بودند که کمک‌های جمع‌آوری شده به آوارگان ایرانی و قربانیان شکنجه تعلق می‌گیرد. آنها سعی می‌کردند دانشجویان را تحت تأثیر قرار داده از آنان پول بگیرند. حداقل مبلغی که برای این کار قرار داده بودند ۴۰ پوند می‌شد. عکس‌هایی از کودکانی که ادعا می‌شد فرزندان آوارگان ایرانی‌اند و جزوه‌ای درباره جنایات نسبت داده شده به دولت ایران نیز توسط افراد «ایران اید» ارائه می‌شد. داوطلبان به خصوص از دانشجویان دختر می‌خواهند تا به زنان تحت تعقیب و آزار رژیم ایران کمک نمایند.

از سوی جامعه ایرانیان انگلیس و به خصوص انجمن ایرانیان دانشگاه کمبریج، «ایران اید» متهم است که پول‌های دریافتی را به مجاهدین - که یک سازمان مسلح افراطی است - می‌دهد. سخنگوی «ایران اید» - با نام حمیدرضا - مدعی است که این انجمن، تشکیلاتی غیرسیاسی است که هدف آن «فراهم آوردن امکانات پزشکی، غذا و سرپناه برای قربانیان و آوارگان بی‌گناه» است.

یک دانشجوی سال دوم که از سوی این انجمن با وی در خیابان برخورد شده است، می‌گوید: «نگرانی آن است که مردم پول‌های زیادی به سازمانی می‌دهند که شناخت چندانی نسبت به آن ندارند. دچار احساس فشار و مضیقه شدن (هنگام رویارویی با افراد انجمن مزبور) کار بسیار ساده‌ای است.» یک دانشجوی ایرانی نیز شیوه‌های آنان را نوعی باج‌گیری احساسی توصیف می‌کند و معتقد است که جامعه ایرانیان مقیم کمبریج نسبت به «ایران اید» خوش‌بین نیستند.

۱. پژواک، ش ۳، دسامبر ۱۹۹۷/آذر ۱۳۷۶: صص ۵۵ و ۶۰.

از سوی دیگر، اندرو گرینچ، سخنگوی بخش خاورمیانه وزارت امور خارجه انگلیس به خبرنگار نشریه‌ای که این گزارش را منعکس کرده، گفته است:

ایران اید بخشی از «شورای ملی مقاومت ایران» است و پول‌ها را برای آن جمع‌آوری می‌کند. این سازمان که خود را به عنوان آلترناتیو دموکراتیک در برابر رژیم ایران جلوه می‌دهد، تاریخچه‌ای آمیخته با توسل به خشونت دارد. ما تلاش می‌کنیم تا مردم را بر آن داریم که آنها را بدون نقاب دموکراسی خواهی‌شان ببینند. «شورای ملی مقاومت ایران» ائتلافی است به رهبری مجاهدین که در جنگ با ایران در کنار عراق بود.^۱

1- Varsity (The Cambridge Student Newspaper); Issue 461,21st February 1997; P1 & 2.